

ԱՐԵՎԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆ

ՀԱԲԱԹ ԱԿԱՆ

30 ՓԱՐԱ

ՀԱՆՐԵՍ ԱՀԱԿԱՆ

ՓԱՐԱ 30

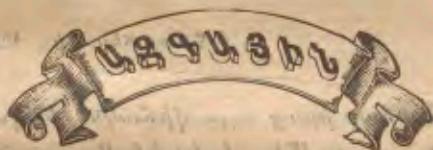
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԻ ԽԵՐԱՔԱՆՀԻՄ ՀՐԴԱՆԾ 52 օրինակ է :
Երջանին գինն է Պոլսոյ համար 40 դահեկան, կանխիկ :
Կիսաշրջանը՝ 26 մերժ 20 դահեկան համար 30 փարոյ :
Գուշացած համար յըջանին գինն է թղթատարի ծախչով 48, կիսուշջանը 26 դահեկան :

Մանաւ ցման առջև 2 գուհեկան : Անհմար նամակ չ'ընդունին :
Իր ։ Զի հրատարակուած դրամինք ետ չեն արտուրի :
Նամակ եւ գրութիւնք ուղղել :
առ Տիրան Դ. Փափարկան
Պապը Շի ճառուակ Քիթուոյանը մաւ մի թիւ 62

ՉԵՐ 13 Զ ՏԵՐԵ

1888

ԵՎՐՈՊ 17 ՍԵՊԵՆ

Ա.ԶԳ. ԺԱՂԱՎՈՅ ԵՐԵԿԻ ՆԻՍՏԸ

Ազգային ժողովը երեկ դումարեցաւ ի Մայր եկեղեցի, ընդ Նախադահութեամբ Պատրիարքական Տեղապահ Դեր Սրմէօն Սրբազն Սրբեպիսկոպոսի և ատենապետութեամբ Մեծ Տօքթէօր Թիրեպետան էֆէնտիի :

Ժամը եօթին ատեանը բացուելով՝ « Զերծ Յետա երց ուշիւ ար է Գլ, » մաղթանքէն ետքը, բանակախ մը սկսաւ որ ապտակահարութեամբ վերջացաւ : Ժողովրդ եան հօծ բազմութիւն մը յապուշ կրթեալ այս տեսարանին ականատես լինելէ ետքը « Աստուած ամենուս ալ չնորհը տայ, » ըսելով՝ ցըր ւեցաւ :

Յաջորդ նիստը 8 կամ առ առաւելն 13 օրէն պիտի դումարի . ի սրտէ կը մաղթենք որ նոյն նոտին բարեկարդութեանը հսկելու համար բերուելիք սատիկանութիւնը, չպարաւորի իւր պաշտօնը կարծեցեալ աղջառէր երեսփոխանաց սմանց վրայ գործադրելու,

Պատրիարքական Դեր ։ Տեղապահ Սրբազնին յանձնաբարութեամբ Հալաթիոյ քարոզիչ Արքաղեան Արք ։ Յովսեփ Ֆ. վարդապետ երէկ Բոստրամա շոգենաւը գնաց բարի գալուստ մաղթելու և յարդանիք Ընծայելու համար Ռուսիոյ Մեծ Դուքսեալուն, Սակայն Նոցին Բարձրութիւնիք բացակայ լինելով, Տ. Յովսեփ վարդապետ ընդունուեցաւ Բոսթը մայիսի հրամանատարին կողմէ որ խոստացաւ Ըեծ, Դուքսերուն մատուցանել յայտնուած յարդանիքներն ու ողջոյնը : Տ. Յովսեփ վարդապետ Դեր, Տեղապահ Սրբազնի այցեաումը թողլով մեկնեցաւ :

Վաղը Վիրակէ, Ժամը 7/ին Բերոյի նոր թատրոնին մէջ՝ ի պատիւ Սերկիսու և Բաւել Մեծ Դքսերուն և Ելիզավետ Ֆէստորովնա Մեծ Դքսուհոյն, Հոջակաւոր ողբերգուն Պ. Պ. Հ. Աղամենիի կողմանէ Բ. անդամ ըլլուլով Հայերէն Լեզուաւ պիտի ներկացաւի Օթէլ 103/ Աղբերդութիւնն ի շինդ աւարս :

Մեր այսօրէն հրատարակել սկսած խիստ ընտիր և բարոյալից նորավէպը, որ յաջորդ երկու թերթերով պիտի աւարտի, ծնողաց, մանաւանդ հարուստ ծնողաց խորին ուշադրութեանը կը յանձնեմք :

* *

Ս. Խաչի կիւրակէ օրը, Գարա-Կէօմրիւկի ե-
կեղեցին ուխտի գացող տիկին մը, հետը տարած
մանկան խանդարիչ ձայնը կտրել տալու համար,
փողոց ենելով փոկեղ (Սէմբ) առնելու միջոցին,
քովէն անցնող տիկինանց հագուստներին աչքէ ան-
ցունելու զբաղելէն՝ ձեռքը բռնած մանկան գըլ-
խարկը սիմիթճիխն թապլային մէջ մոռցաւ, և ի
վերջոյ յուշաբերեալի զուր մտածելէն ետքը, ուխ-
տեց յետ այնօրիկ թէ իրեն և թէ այլոց աղօթքը
խանդարող մանկիկով հկեղեցի չերթալ, իսկ սի-
միթճիխն, «զէրէքեաթ վէրսին, գըսա կիւնիւն քեա-
ը աղ օլուր, » ըսելով՝ թապլան գլուխը առած
կծիկը դրաւ.

Շարժական վարժարանը շարժիլ սկսաւ, Արեւ-
ելքէն Արեմուտք տեղափոխուելով. ուրկէ ի ծո-
վեգերք իջնելու համար՝ պղտիկ լեռ մը մնաց:

Կ Ռ Փ Ա Մ Ա Ր Տ

Մեռելոցի օր մը դերեզմանատան մը մէջ հե-
տեսալ գէպքը տեղի ունեցեր է.

Պանդոխտ քահանանոյ մը, հարուստի մը դերեզ-
մանին վրայ հոգւոց կարդացած ատեն՝ ուրիշ քա-
հանայ մ'ալ պանդոխտը ծաղրելով, — անշուշտ
նախանձէն, — կըսէ.

— Տէր ախպար, այդ փառաւոր կերպով ըսած
հոգւոցդ լուսահոգին պարէ լսե՞ց.

— Տիւ կիտես որ ըմէն մարդ քեզի պէս խո՞ւլի.

— Խուլը դուն ես, խը՞մպըլ:

— Տօ՛ իըմպըլ որի՞ կասիս.

Քեզի կըսէմ. գուն ես ես, ըսելն իքէն՝
կ'սկսին կուգամարտի, բարեբաղդաբար գերեզմա-
նաբորք շուտ մը կը հասնին և այս քաջամարտիկ-
ներու մօրուքները իրարու ձեռքէ կաղատեն:

ՄԻ ՄԵՎԱՔ ԵՐԲԷՔ

Ա.ՌԱՆՑ ԺԱՄԱՅՈՒԹԻՒՆ

Քանի որ Բարիզեան լաւ բանող գրաբանվժամացոյցներ Մի-
Միւան 45 զրուցի անհաւատալի զնոյ մը փոխարէն կ'վա-
ճառի, Սէլվաճեան էֆ. ի փաճառատան մէջ ի մահմուտ
փոշա թիւ 244 որ դիմողներն պիտի գանեն նաև տար-
օրինակ աժանութեամբ զանազան տեսակ ընտիր ժամա-
ցոյցներ. Ուկեղբոււակ յոյժ ճաշակաւոր շղթաներ եւ
նորածեւ ապարաջաններ:

Վ Ի Ն

Տզայութեան ատեն՝ կինը նորաբոյս ծաղիկ մ'է,
Մշակէ զայն:
Պատանեկութեան մէջ՝ ծովուն վրայ տատանող
նաւակ մ'է,

Բոնէ և պահպանէ զայն.

Աւելի հասուն տարիքին մէջ՝ առատ այգի մ'է,
Քաղէ զայն:
Ծերութեան մէջ՝ աւազ, ծանր բեռ մ'է.
Կրէ և տար զայն.

Թարգման

Պ Ա Տ Մ Ա Բ Ի Բ Ի Ն

Զ Մ Փ Կ Ռ Ն Ւ Ո Յ

Վերջին Անջիջ

(Շաբ. Տես Թիւ 12)

Բնականաբար իրաց այս վիճակն երկար չեր
կրնար տեսել, բայց Մելքիսեդեկ Սրբազնն այն
միջոցին դեռ անփորձ գաւառին ժողովրդեան բա-
րուց, վախնալով որ նոցա գործակցութեամբ ան-
հնար պիտի ըլլայ իրեն օգտագար ըլլալ իւր կող-
ման, կը շտապէ իզմիրէ հեռանալու պատրաս-
տութիւն տեսնել և իւր հրաժարականը տալ,
(Պաւառական ժողովոյ միակ փափաքն ալ այդ էր
արդէն, որպէս զի յաջողի եղեսեանը իզմիր բեր-
բել տալու յամառութիւնը շարունակել) սակայն
ազգային շահուց մի քանի անկեղծ և հաւատա-
րիմ բարեկամներ կը պարտաւորեն զինք ետ առ-
նուլ այդ որոշում և կը խստանան միանդամայն
ամեն կերպով աջակցիլ իրեն այս ծանր կացու-
թեան գարման տանելու համար,

Վերջապէս կը հասնի ժամն, կոյր անբար-
տաւանութիւնն ու կամահաճութիւնը գոգցես զեղ-
ծում և ապօրինաւորութենէ յապօրինաւորութիւն
կառաջնորդէր զԱտենապետ էֆէնտին, և հակե-
դեսեանց դեմնոր գուռ մը նիւթելու պարապած
ատեն, անվսասահութեան հանրագիր մը կը հասնի
յԱռաջնորդաբան, որ ծանրապէս կամբառամէր
զգաւառական ժողովն և ընդ նմին նաև Ազգ.
վարչութիւնը. Ս. Առաջնորդն այդ հանրագրոյն
օրինաւորութեան կըթնած, մէկ օրուան մէջ իսկ
գահապէժ կը տապալէ այդ ժողովներըն և կը

ձեռնարկէ նոր ընտրութեան, որու համար ի զուր բողոքեցին այն ատեն՝ մի քանի վարձեալ և կաշառակուլ թերթեր ի Պօլիս, արձագանգ լինելով անշուշտ նոյն ժողովոյ անդամոց ոմանց անիրաւ գանդամաներուն, և այդ պատճառաւ չխնայեցին նաև հարուածել զիեր. Մելքիսեդեկ Սրբազան:

Սակայն միսիթարական է ըսել որ, մինչդեռ անոնք իրենց անախորժ հրատարակութիւններով տակնուվրայ ընել կը ջանային գաւառը, ասդին ՚ի չնորս Գեր. Մելքիսեդեկ Սրբազանի անշահախնդիր ջանուց, Ա.զգ. մեծակառուց հիւանդանոցն ի հիմանց կը վերանորոգուէր, ՚ի ձեռոս Սպարթալեան պայազատ եղբաց, և Ս. Ստեփաննոս Եկեղեցւոյ ներքին ընդարձակ սայլահատակն մարմարեայ քարերով կը յարդարուեր, մի այլ բարերարի նուէրատուութեամբն :

Մեր մինչև ցարդ գրածներէն սա միայն բացորշապէս կերեի թէ Գեր. Մելքիսեդեկ Սրբազան գրեթէ երկու տարուան կարճ ժամանակի մէջ յիզմիր երկու ժանք և անտառէի յանցանքներ գործած էր, Առաջինը ծագում առած էր Մամուրեան էֆ. ի հետ ունեցած մաերմական յարաբերութենէն կամ անոր միջոցու իւր ընտրութիւնն յաջողելեն, իսկ երկրորդն գաւառին 10,000 սոկոյ գումար մը չահեցնելու և միանգամ ընդ միշտ ժողովրդեան մէջ անդորրութիւն ու խաղաղութիւնը վերահաստատելու գիտմամբ, իր անդորրութեան խանգարումն ի հաշիւ չառնելով, հոմարձակեր էր ապօրինաւորապէս ընտրուած և ազգային չահուց հակառակ վարւող ոխակալ և քենախնդիր գաւառական ժողով մը տապալել. ինչ որ ալ լինէր, արդար կամ անարդար. սա յայտնի է թէ երկուքն ալ նորանոր և անհաշտ թշնամիներ պիտի յարուցանէր իրեն դէմ, ինչպէս որ պատահեր էր :

Հետևաբար Մելքիսեդեկ Սրբազան կունենար իւր դէմ.

1. Ս. Ոոկանեանի պատճառու Մամուրեան էֆ. ի ունեցած թշնամիներու խումբն, զ՞րս արդէն ծանուցինք ի սկզբան .

2. Խորէն Եպիսկոպոս Նարուէլի համակրող եւ զայն իղմիրի առաջնորդ կարդելու նախանձորդներու խումբն, որոց պարագլուխ կը համարուէր Փարեղին Յովհաննէս էֆ. Բարպազեան .

3. Գաւառական ժողովոյ լուծեալ անդամոց մեծագոյն մասն, որաց դատին փաստաբան կը կանգնէին Թագւոր Ճեմմակեան, Ազագար Աղազարեան անուն դպրոցական յօդուածագիրներ, որք եքիզլէր Մկրտիչի մօտաւոր ազգականներն էին:

4. Պապի էֆ. Պապօեան, իզմիրէ կարգեաւլ Ազգ. երեսփոխանն որ նոյն պէս եքիզլէր Մկրտչի մօտաւոր ազգականն և նորա առեւրական գործոց յանձնակատարն էր ՚ի Պօլիս:

Արդարեւ իրաց այս վիճակին մէջ, չորս զօրաւոր թշնամի կուսակցութեանց գաւերուն անհնար պիտի ըլլար գիմագրաւել Դեր. Մելքիսեդեկ սրբազանի, մանաւանդ այն պահուն, երբ ժողովրդեան բարեպաշտ դասն փափաք կը յայտնէր որ Մելքիսեդեկ Սրբազան Էջմիածին զրկուի Եպիսկոպոսութեան աստիճան առնելու, որոց կը համամտին ազգային Երեսփոխանք և կորոշեն նոյնին ծախուց վերաբերեալ գումարի մը հայթայթման պատրաստութիւնը տեսնել .

Բայց Մելքիսեդեկ Սրբազան աեսնելով որ գժգոհներու մասը այդ գումարին ծախսուելուն հակառակ տնախորժ գիտողութիւններ կընեն, և բուռն ատելութեամբ լցուած ծանը ու գժոխային մեքենայութիւններ ՚ի գործ կը դնեն նոյնին յաջողացումը արգիլելու, կը մերժէ ընդունիլ իւր արամագրաւթեան ներքեւ գրուած 150 ոոկիի գումար մը և իւր անձնական ծախիւք իւր ճանապարհորդութիւնը կը կատարէ ՚ի Ս. Էջմիածին :

Այդ վեհանձնութիւնն ալ չարաչար քննադատութեանց կենթարկի անսիրա հակառակորդաց կողմէ, անբաստանուելով թէ այդ գրանն գաղտնապէս ստացած է Ս. Առաջնորդն գաւառական վարչութենէն, մինչդեռ մենք Պօլսեցիքս անգամ գիտենք թէ Արժ. Տ. Յակոբ քահանայ Պալատան. եան այդ 150 ոոկիի գումարն ընդունել տալու համար անհնարին յոգնութեանց յանձնառու ըլլալէ ետք, վերադառնուցեր էր զայն Աղդ. արկղին առանց անկէ տինար մը ծախսելու .

Մելքիսեդեկ Սրբազան քանի մը ամիսներէ ետք կը վերադառնոյ իզմիր և փոխան գաւառն հանգուրաած գտնելու, առաւել զայրացած կը տեսնէ Մամուրեանի գեմ, Մելքիսեդեկ Սրբազանի ստորագրած ուխտագրին պատճառաւ Մասիսի հետքայուած վիճաբանութեան մը մէջ զՄելքիսեդեկ Սրբազան պաշտպանած ըլլալուն առթիւ:

(Շարունակելի)

ՈՒՂԵՒՈՐ

Գամշած կաէն կը գրեն .

Ծխախոտի գէտ մը, մայր և աղջկան մը իսոշոր թուռնիրներէն մէկ մէկ քաշ ծխախոտ հանեց :

Ն Ո Բ Ա Վ Ե Պ

Բ Ժ Շ Կ Ա Կ Ա Ն ԽՈՐՀՈՒԱՑՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

(Գոնսիւլասիօն)

Ա.

Այս իրիկունը Մարքիզուհւոյն տունը փոքրիկ ակումբ մը ժողովեր էինք :

Հէք Մարքիզուհի, հիւանդ էր, կամ լու եւս այնպէս լինիլ կը կարծէր, զան զի բնաւ այնպէս ըլլալ չէր երեւեր : Ի բաց առեալ այն ածգունութիւնն, որ զնաւ առաւել եւս համակրելի կընէր, երբէք այնքան գեղեցիկ, երբէք իւր շրմունքն առաւել փարզագոյն և իւր սեւ աչքիրը այնքան անդիմոգրելի չէին եղած : Իսկ բարյական մասին գուլով այրի, քսան եւ հինդ տարեկան, հարիւր հազարի չափ տարեկան եկամուռ : Եւ կուզէր որ իր վըրաց արգահաստն : Խեղմ Մարքիզուհի :

Զիարդ եւ իցէ, ամեն բժիշկ ի զուր խորհրդակցութեան հրատիրուեցան, գերագոյն հնորդը Տօքթէու Միւշէրին մնաց, բայց այս արտակարդ Գերմանացին չգիտէր թէ ո՞վ կուզէր զինքը, եւ հակառակ իրեն զըրկուած սիրազական նամակին՝ դեռ չէր երեւցէր :

Արդ, Մարքիզուհին, զատ նկարագրութեան անյոյն էր, բժիշկը զայն նշարեր էին : Սենեկին մէկ անկիւնը դրուած կանդիղ մը կ'երիւար թէ մ'որձ էր : իջանիլ, և մենք անոր կարմրագոյն բոցէն խուսաւորուած՝ ի զուր կը ջանացինք խօսակցութիւնը բարբոքեցնէլ :

Ցանկարծ Տօքթէու Միւլէրին տղդարարեցին, եւ ազդարարման հետ միատեղ նիրա մտաւ նա :

Արագօրէն փախադրեալ ակնարկ մը հանդիսականաց խրաբանչիրն ալ համոզեց թէ ամենքն ալ միեւնոյն կարծիքն ունին : Տօքթէորը լսյնաճակատ, կոզմակի բան սիրն չետեղ, աչքը խորասոյզ եւ վասլուռն՝ կարկիհանի պէս, ժապան հատու եւ խորամանկ դէմքը հին մագաղաթի նմօն, հասակը անչափ, անհնարինա վարժ, վերջապէս ամեն ինչ Տօքթի : Միւլէրի վրա տարօրէն էր

Մարքիզուհին փոխմաց նմա ընդառաջիւ :

— Ա՞ն, աօքթէօր, զիս պիտի փրկէք .

— Կը յուսամ, պատասխանեց Միւլէր եղական դիմածութեամբ, որ կրնար զանազան կերպով միկունիլ :

— Կը հաճի՞ք որ անվիճապէս նիրքնասենեակս ելիմիք :

— Անօգուտ է, սիկին Մարքիզուհի, պէտք չէ խունաակել, հոս չառ աղէկ ենք . թող խօսակցութիւնը շարունակուի կատարեալապէս՝ որպէս թէ ես հոս եղած չըլլ ամ:

— Բայց, Տօքթէօր, հիւանդութիւնո . . . աս խորհրդակցութիւնը . . .

— Աներկիւղ եղիք, Մարքիզուհի, ես զնեզ չեմ մոռնար. բազկերակնիդ կը նայիմ :

Եւ նորա բազուկը բռնելով՝ նստու քովիկը :

Քանի մը վայրինան անցնելէ ետքը խօսակցութիւնը սաստկանալով ոկսան ծիծազիլ Տօքթ. Միւլէրի վրա, որ սիրայօժար մտիկ կընէր եւ կը թողուր որ ուղածնին ըռեն.

մինչև իսկ զայն նասթքապամուս, Քալիօսմիրօ, Մէսմիր անուանեցին, ժպտեցաւ այդ անուններուն վրայ որպէս վաղիմիր վաղիմիր, իրեն ծանօթներ, վերջապէս իրմէ կատարեալ խոստովանութիւն մը խնդրելու չափ յառաջ գացին, իսկ նա պատասխանեց նրկայն քարոզութիւնիր մը, յոյժ ոգեսոր, թէպէտե, սաստիկ մթամած, և որ կը թուէր եղակացնել զատենաբանն պարզ քաշկի մը տեղ անցնի կամենալ քան զիս բժիշկներն :

Ըսդ այս մարքիզուհին ևս քան զիս յոյժն ի դերիւ ելած . Ռուբենն, աօքթէօր, դոչեց միամստաբար, դուք վիզուկ մէք :

— Ե՞ս .

— Այս, քիչ մը, խատովանեցէք, շատ չէ, քիչինիք, մը :

— Բնա՛ւ, երեւէք :

— Այլ սական հրաշալի բժշկական դարմանու մը ընելինիդ կը պատմեն :

— Եյ, խօսքին վրայ, որ միճարանութեան զուռ կը բառ նար դերկումու միջամտեց :

«Տօքթէօր միւլէրն, ըստ, այժմ բացատրեց ինքնին այն գողանիքներն, եթէ երբէք գողանիքներ կան, տօքթէօրը իւր հին դպրոցի պաշտօնակցացը պէտ այն դրաթեան կը հետի զօր մեկնելու համար տեսակ մը լատինական սուած կը գործածէն, կարծէմ սապէս, «Առողջ միտք մը յսուղջ մարմնոյ »

— Ճիշդ, Պ. դերկում, հեգնեց նրբամտօրէն տօքթէօրը, ճիշդ է, սական բաց, ի երկուրդ բառէր .

— «Միտք . . . »

— Որ ըսիէ է իսկականութիւն, և որ ճիշդ ծոռային համար յոյժ նիւթապատական զաս մը կը թողող, միայն թէ անոր տեղ դրէք «ուղի» բառը, վասն զի իմ խնամած բանս, հոգին է :

— Որ բնին աօքթէօր չ ձայնեց մարքիզուհին, ճեր այդ հանապաջրէաց ըրած բաները՝ պարզապէս քրիստոնէական դեղն է :

— Ճշդիւ, մարքիզուհի, Ես շատ գրադարանից փոշինը թողուած եմ, զիտական հալոցին մէջ հազարա որ հատորներ նիտած և այն անհնթեթ նիւթերու կոյտէն անոր խորը մնացած է մի միայն ուսկոյ մանիկ մը . . . այն ամեն ատեկալ կամ ձեռապիր թերթերուն անհնեներէն ինձ համար մի միոյն ամենատիպորիկ ատոր մը գուրու ելած է Անեթարէնը մի միայն պարբերութիւն մը . . . «Սիրես Սիրէ ԶՄԻՄԵԱՆՍ» . . . Այս, տիկնայք և պարտայք, ամեն ինչ ի նմա է, անձամբ անձին թժշկուելու համար ոկնեցէք նախ զայլս թժշկուել . մինչ տպիտութեան, թշուառութեան և նախանձու ախտերը կամ յաճախ պիտի պատահի արհամարհանքն, անգործութիւնն և եռութիւնը, անա ասոնք նն մարդկային հիւանդութեանց զլիսսորներն, իսկ ասոնց տիեզերական համագնին է . «Սիրեցէք զիմբանս . . .

— Բայց այս դրութիւն մը չէ, դոչեց դերկումու, այլ քարոզ մը :

— Եւ աւելցուցին ոմանք, այս եղբայրական սկզբունքներուն վետմութիւնը ծափակարելով հանդերէ, չպիտի կրնանք հաւատալու մէտիկ յաճախ պիտի պատահի արհամարհանքն, անգործութիւնն և եռութիւնը, անա ասոնք նն մարդկային հիւանդութեանց զլիսսորներն, իսկ ասոնց տիեզերական համագնին է . «Սիրեցէք զիմբանս . . .

— Ճշմարիտ է, բայց և այնպէս եթէ պէտք լինի կը րունամ մէկէ աւելի օրինակներով ապացուցանել .

— Լուստէք, ընդ միջնց մարքիզուհին աչխռժիւ . առ թօղը այժմ պատմութիւն մը պիտի պատմէ մեղի . թերեւս տիկին տը Գին չ այսօրուան կանանց մատաղագունին, և որ ամեն ուրեք կը հոչակէ թէ առկէ քանի մը տարիներ առ աջ արդէն գրեթէ մեռեալ 'ի կեսնա, դուք սանկը ըսենք. յարութիւն առնել տարիք Ղաղարու աղջկան նման :

— Զպիտի կրնայի աղկէ աւելի համովիչ ապացոյց մը ընտրի . և հաւատացէք . . . եթէ կը հաճիք արտօնել :

— Աւելին կը նեմ, կաղաչեմ :

Խոկոյն աթոռները տօքթէօրին չուրջը բոլորու եցան . ձայները լուսեցին և ամենքը ունկնդիր եղան :

Բ.

Մարքիզուհոյն ակնարկած ծաղկահաս կիմն, ոկատ Տօքթէու միւլլէր : ամիվն տը ֆ . . . այն ատեն վեշտասանամեայ էր և կը կոչուէր չափ Վան—Օվին : Հոլանտացի անուսնի դրամատիրոջ աղջիկն էր այն . այս մարդուն անհատնում հարատութիւնն ու նահապետական բաշխարառութիւնն ափեզերահոչակ ելուծ էր : Վաճառականային զուտ իրաւախոնութեամբ մը ամուսնացած՝ և զըրեթէ իսկոյն այրի մնացած Վան—Օվին, իւր երկար ամբողջ ասպարեզին մէջ միակ ուրախութիւն, միակ բանաստեղծութիւն, միակ սէր մը ունեցաւ էր . . . իւր աղջիկը .

Կատարեալ բարերաստութեան իտէականն միայն հարուստաթեան տիրանալուն մէջ երեւակայելով մէր մարդու կը մարմինն ու հոգին սպամնեւ էր, որպէս զի էտիթ Եւ րոպիոյ ամենալիորթամ ժառանըրդուհիներէն մին լինի. Երբ նոյն երազն իրագործուեցաւ, Վան—Օվին միամատաբար մտածեց որ աղջկանց ամենէն երջանկադրոյնը ովիտի լինի իւր աղջիկը, զի միփոններ ուներ :

Բայց յանկարծ, շեմ զիտեր ո՞րպիսի յաղթական գործառնութիւնէ մը կտքը Վան—Օվինի վրայ յուսահատութիւնն և ապշութիւն մը կը աբրէ. զի իւր աղջիկը, հարթ, տրտում պարտասալ . . . հիւսնդ կը լլայ .

Հոլանտացի կրէսոսի սպարանքը կը թափին ամբողջ բժշկական գիտութիւններն, գիտական բանախոսութիւնը անդ իրարու կը զարնուէին, (ամենքն ալ նոյն բնութիւնըն նոյն յատկութիւնն ունեցող գիտնականներ . . .) հարիւրաւոր անհաճոյ հարցումներ յումպէտսս կը հոգնեցունեն մանկամարդ հիւսնդը և ի վիրջոյ, միաձայն հաւանութեամբ կը յայտարարեն թէ ախտը անհասկամալի, ծածկախորհուրդ և անբուժելի է :

Այն ատեն ահա ինձ կը դիմաւ :

Ուստի անմիջապէս կը վազեմ .

Հելուետիացին ապարանքին դրան դուրսը կ'ապասէր . երկրորդ ծառայ մը բակին մէջ, երրորդ մը սանդուխին վարի գլուխը, չորրորդ մը վերել, և այսպէս կորդաւ մինչև այն սրահը, որ հիւսնդին սենեակը կը տանէր .

Սոյն սրահին մէջ թշուառ հայրը կը ճեմէր մեծաքայլ : Զմոռնանք ըսել թէ Հէլուէտիացին զիս տեսնելուն պէս երկրորդ ծառային ձայնեց . «ոհաւ եկա՛ւ» .

— Ահա եկաւ . կրկնեց թ . ծառայն Գին Գրդն ալ չորրորդին և այլն . ճշմարիր նուստական հեռագրութեամբ :

Մեծ շառաչմամբ բացուած ու նորէն գոցուած դռներու ոտնաձայնիրու . չնչառութեանց չչունչնիրու և որպէս կըսուի ռամիկներու . մէջ . այս ընդհանուր շարժումէն հետքը հասաց դրամատիրոջ առջև . որ կասկարմիր կըսրեր . տակն ու վրայ չփոթեր . խնդե՛ցեր էր :

— Տօքթէօր . աղաղակեց պրտասուալից աչօք, եւ բազիաց մէջ նետու ելով յարեց . տօքթէօր . աղջիկս կը մեռնի . աղատեցէ՛ք զինքը .

— Ե՛թ . ըրի իմ յուսարեկիչ անխռովութեամբս . Հ՛թ եթէ ըսածնիդ լու լլլայ :

— Այս . այս, իրաւունք ունիք . կակաղեց ողորմելին և թեւովը սրբելով իւր արցոննքները . այս . . . բայց խելքս թռաւ գլխիս . . . սակայն ապահով եղիք . խելօք պիտի կենամ . . . ո՛հ . կը հասկնամ միտքերնիդ, աղջիկս . հրեշտակս հան է . ցանէն խօսինք ու ներս մարենք . Եւ նոյն ատեն դուռը բացաւ :

(Շարունակելի)

Վ. Գևիթիձելլան

ՊԱՐՉ ՕՐԱՑՈՅՑ

1889

Դին 40 փարա

կը գտնուի Աղդային Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան գրասենեակը, Կ. Պոլիս, Մեծ-Նոր խան միջնայարկ, Թիւ 48 49 50, և բոլոր Հայ գրավաճառաց քովլ .

Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան կնիքն չը կրող օրինակներն վաւերական չեն :

Անցեալ օր, եկեղեցւոյ մը մէջ Աւետարան կարդացուած ժամանակ, այն կետին՝ ուր գրուած է « Ղաղարոս մեռաւ բայց ես ուրախ եմ. » վերնատունէն կին մը, որ քանի մը ամիս առաջ վախճանեալ Տէր Ղաղարոսին երէցկինն է եղեր, կը գոչէ .

— Տէր պապա, ալլահաւլէմ ծուխերը քեզի ինկաւ :

* *

երկու օրիորդաց մէջ կարճ խօսակցութիւն մը.
— Ահ, որչափ կուզեմ առառները կանուխ ել-
նել, բայց չեմ կընար կոր վարժուիլ, փ՞նչ ընելու
է չգիտեմ.

— Շատ գիւրին է, ծեր կամ տղեղ մարդու մը
հետ ամուսնացիր.

* *

Տրդատ աղա, տույտում քի հավա թէպտի-
լինէ կիթմիշին, պարէ պիր աղ քէյֆինի տիւզէթ-
տի՞ն մի.

— Խայլը .

— Սէպէ՞պ .

— Պէն նէրէյէ կիթսէմ՝ հասթալլըմա Փայ-
տա իթմէզ, Տօքթօռ Խ. պէնի պիր զաշ սէնէ եա-
նընա հոդեղաւակ ալլպ պադարսա՝ պէւքի էյի օ-
լապիլէյիմ:

* *

— Բերքօնեա հանըմ, աղջիկդ կարդեր ես եղեր,
լսեցի շատ ուրախացայ.

— Շնորհակալ եմ:

— Ան չէ ամա, փեսադ նէնի՞ն է.

— Առաջ խույտմձի էր ամա՝ հիմա հազրձի է :

— Ի՞նչ ըսեմ, Աստուած համբերութիւն տայ,
մէկն ալ մեր գլուխն է:

* *

Միւսիւ Անթուան, ժամը քանի՞ն է .

— Մէճիտիյէ մը տաս նէ կըսեմ.

— Ադ ի՞նչ ըսել է .

— Ժամացոյցս մէճիտիյէի մը տեղ բենին դրած
եմ, երթամ պիտի առնեմ ըսել է :

* *

Գէորդ աղա, պու սէնէ հավա թէպտիլինէ
նէրէյէ կիթմինիզ .

— Գընալը ատասընա .

— Գարտաշ, սէնտէ եէլ գըթլըղընա մը կէլտին,
կիթափաէն սօնրա՝ պէօյիւք ատայա կիթմէլի ի-
տին քի՝ քէյփ տուեասըն:

— Քէյփ տույմատըղըմը նէտէ՞ն պիլիեօրսըն .
ատալարըն իշխնտէ էն քէյփիսի Գընալը տըր .
— Նէ՞ կիպի .

— Ագշամիարը քէօրիւտէն չըգան վարօրլարըն
ու զրայաճագլարը պիրինճի իսկէլէ Գընալը տըր .
պէօյիւք Ատայա կիտէնլէր էվլէրինէ կիթմէտէն՝
պէն Զընար ալթնտա իքի շիշէ մաստիգայը չագա-

րըմ, սապահլարը տա էն սօն իսկէլէ օլտուղուն-
տան՝ պէօյիւք Աաանըն ահալիսի վարօրու գաշըր-
մամագ իշուն, աճէլէ պիր հէքիմ չաղըմագ կիպի
իսկէլէյէ տօղրու գօշտուգլարը վագըթ, պէն պէ-
րիտէ եամաղըմտա բիրէ թօրլարըմ:

* *

Միւսիւ Վիկթօռ, խայլը օլա, պէօյլէ թէլաշ
ըլա նէրէյէ կիտիեօրսըն .

— Սօրմա, Միքէ աէնիզէ աթըլըպ՝ քէնտիմի
թէլէփ իտէճէյիմ:

— Թէպէ՞պ .

— Չիրա, էօմրիւմին իշխնտէ հանկը մատմազէլ
իլէ ամուռ էթտիմ իսէ՝ սօնունու կէթիրէմէտիմ,

հէրսի տէ՝ « պիդ սէնինլէ էլլէնտիք, » տէյօրլար :

— Էյ պունո՞ւն իշխն տէնիզէ ալթըլաճագսըն .

— Էօյլէ եա, արթըլգ պէնիմ իշխն պու ֆանի
տիւնեատա եաշամսգ հարամ տըր:

— Ճիտտալանմա Վիկթօռ, պէն սէնին եէրինտէ
օլսամ, քէնտիմի տէնիզէ աթաճագ եէրտէ, գա-
պագ չէյիրտէի սաթանլարըն ըօրօրթասընա ա-
թարըմ, վարանլար գըղլարա էլլէնճէ պաղըրարագ՝
ֆագըլար սայէնտէ պէշ օն բարա գաղանսընլար :

ՊԱՐՁ ՕՐԱՑՈՅՑ

1889

Գին 40 փարա

Կը գանուի Ազգային Հիւանդանոցի Հոգաբար-
ձութեան գրասենեակը, Կ. Պոլիս, Մեծնոր խան
միջնայարկ, Թիւ 48 49 50, և բոլոր Հայ գրա-
վաճառաց քոլ .

Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան կնիքն չը
կըող օրինակներն վաւերական չեն .

ՄԻԹԻՃԱՆԵԱՆ ԼԵԶՈՒԱԲԱՆԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
ԳԻՒԽԹՈԹԻԿ Եւ ՑԵՐԵԿԵԱՅ

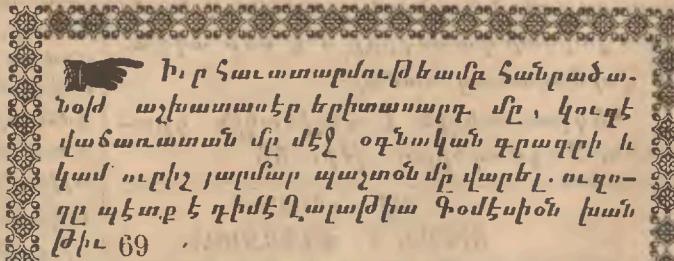
Սոյն վարժարան վերջնականապիս տեղուփոխուած է ի գումար-դաբու Պատրիարքարանի փողոց նորակառոց եւ հոյակապ տունն, կաւանդէ գործնական կենաց անհրաժեշտ լեզուներ եւ գիտութիւնք. ունի ուսուցչական ընտրելադյուն մարմին մը՝ որ կազմուած է Մայրաքաղաքին ամենէն պատջնակարգ ուսուցիչներէն. ընդհանուր լեզուն Գաղիներէն է՝ որոց դիւրուսուցման համար կայ նաև Գաղինացի ներքին հսկող մը. աշակերտաց քննութիւնք կը կատարուին ի ներկայալթեան Պետական յատուկ քննչաց եւ վերականք կը վաւերացուին ՀԱՍԲԱԿԱՅ. Կը թութեան ԲԱԲՁՔ ՆԱԽԱՐԱՐՈԹԵԱՆ հողմէ.

Նոր տարեշրջանն սկսած է Օգոստոս 22 է ի վեր. պայմանը գիւրամատչելի էն. իւր ուղղութեան եւ նպատակի վրայ առաւել ընդարձակ եւ կոտարեալ տեղեկութեանց համար գիմնէ Տնօրէնութեան ամեն օր իւր վարժարանին մէջ :

ՀԻՄՆԱԴԻԲ-ՏՆՈՐԷՆ
Տ. Մ. ՄԻԹԻՃԱՆԵԱՆ

Սոյն Վարժարանի հսկայագոյլ յառաջադիմութեան եւ գործնական արդեանց վրայ արդէն շատեր խօսած ու գր-

ած են, Սուրհանդակ եւս իւր կարդին ամենայն վստահութեամբ կը յանձնարարէ զոյն այն ամեն ծնողաց որք դեռ կը գարանին իւրեանց գաւականքն յղել յայդ կրթական հաստատութիւն որոց լուսամիտ եւ աննկաւն աեսչին զործնական ոգին ու հաստատ կամքն այժմէն իսկ կերաշխաւորին զմնզ թէ, օր մը վաղ կամ անագան պիտի վայելնք նորա արդիւնաբեր պատուղներն յաշոլութիւն եւ յարատեւութիւն կը մաղմենք ասկա Հիմնադիբ-Տնօրէն Միրիմանեան էֆէնտի որ նի թական ծանրածանր զոհութեանց ներքեւ կաշխատի յոր յօդուտ եւ ի բարեկաւ սեթիւն ուսումնաձիր հայ գաւակաց :

իւր հաւատարմութեամբ հանրածանօթ աշխատասէր երիտասարդ մը, կուզէ վաճառատան մը մէջ օգնական գրադրի և կամ ուրիշ յարմար պաշտօն մը վարել. ուղղը պէտք է դիմէ Ղալաթիա Գօմէսիօն խան թիւ 69 .

— 48 —

Նիս, առաջ խարտեաշ էր, որո՞ւ մտքէն կ'ամսց-նէր որ այսչափ պիտի սեւնան:

Պլանչ.— Օր մը, հայր իմ, դիշերուան պառ-կելու զանդակի չի զարկած՝ կուզեմ գուրս ելնիլ և Փարիզը տեսնել:

Թուիպ.— Ոչ, աղջիկս, բնոււ, Պէրարա տիւ-կինը պմենեւին զքեզ գուրս հանած չունի.

Պլանչ.— Այենեւին.

Թուիպ.— Զգոյշ կեցիր.

Պլանչ.— Եկեղեցիէն զատ ուրիշ տեղ մը գացած չեմ:

Թուիպ. (Մէկուս) — Աստուած իմ, եթէ յան-կարծ աղջիկս տեսնեն, ետեւէն ի յնան ու ձեռ-քէս յափշտակեն, ի՞նչ պիտի ընեմ. (Բուքէ) Նորէն կաղաճեմքեզի սիրելի աղջիկս, հսկեց գուրս մի՛ ելլեր, եթէ գիտնայիր թէ Փարիզի օդը ո՞րչափ վնասակար է կանանց համար, որչափ անառակ մարդիկ կը վիստան այդքաղաքին մէջ, մանաւանդ այն իշխանները. . . ո՞վ Աստուած իմ, հոս այս ապաստանարանին մէջ աշացդ տռչե աճեցուր այս չնորհաց և կուսութեան վարդը, դեռափիթիթ ծաղիկնե-րը Թարշամեցնող վողորկայոյդ հողմերէն պահէ աղջիկս. դու տէր, պահանէ զինքը

— 49 —

սրբապիղծ շունչերէ, երազին մէջ անգամ հսկէ անոր վրայ, որպէս զի թշուառ հայրը նոյն ծաղկին անուշտութիւնը ընդ միշտ վայելէ:

Պլանչ.— Ալ գուրս ելնելու խօսք չեմ ըներ, ուստի դու ալ մի՛ լար այդպէս:

Թուիպ.— Հոդ չէ, ես ասանկով կովոփիմ, անցեալ գիշեր շատ ինդացի, բայց ինքզին-քըս մոռցայ բոլորովին. . . լուծիս ժամա-նակը հառաւ, եւ ես տակաւին հոս եմ. մեաս բարով սիրելի աղջիկս:

(Տեսարանը կը մթնայ)

Պլանչ.— Եռտով ետ պիտի գառնա՞ս.

Թուիպ.— Ո՞վ գիտէ. կամքիս տէրը չեմ որ գիտնամ. (Կանչը) Պէրարտ.

Պէրարտ. (Մէկուս) — Ի՞նչ կուզէք տէր.

Թուիպ.— Հոս մտած ատենս արդեօք մէ-կը զիս կը տեսնէ.

Պէրարտ.— Ո՞վ պիտի տեսնէ. ասանկ ան-բնակ տեղը.

(Թագաւորը միւս կսղմէն կերեւայ)

Թուիպ.— Ալ մնաս բարով, սիրելի աղջիկս, (Պէրարտ) գետեղերքին կողմի գուռը կը պահե՞ս. Սէն-Փէրմէնի ետեւի կողմը ուրիշ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ
ԱՄԱՌՈՅ
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՈՑ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԱՅ
 Գլու 100 բարա

օգաճեան Բիւզանդ է Փետիփի աշխատասիրած սոյն նոր Ազգային պատմութիւնն, ոչ միայն իւր պարունակութեամբ և լեզուին մաքրութեամբ, այլ նաև նմանը ցարդ շտեսնուած դնոյ աժանութեամբ խիստ յարմար գասագիրը մ'է մեր ազգային վարժարանաց համար:

Կեդրոնատեղին է հեղինակին զրատունն, Զագմագճը լուր թիւ 56

ՏԵՐ - ԽՄԲԱԳԻՐ
 ՏԻՐԱՆ Գ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԳՐԱՇԱՐԱՅ ԸՆԿ.
 ՄԱՐԳՆԱԿԱՐԱՎԱՐ ՋԼԻԱՆՏԻ ՇԽԾՆԱՄԱՍԻ ՄԱՅ ՕԼՆԴՐ

ՖԼՈՒԻԴ ԵԿ Ո-ՊԱԹ-ԹԻՆ-Օ

ՇԱԳԵՆԱԿ Ա-ՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԻՏԱԼԱԿԱՆ
 Ա-Բ-Ջ Մ-Վ-Հ-Ե-Ր-Ե-Ւ-Ն-Ի Հ Ա-Լ Ճ-Ջ-Շ-

Ամեն երկուշարթի կ. Պոլուն կը մեկնի ի Մարսիլիա, հանդիպելով Տարտանել, Զմիւնին, Քիոս, Արէօն, Քաթանես, Մէսինա, Բալէրմօնտովի, Ափունո և ձէնօվա: (Սայն չոգենաւը երկու շաբաթը անդամ մը միայն Զմիւնինաւ և Քիոս չի հանդիպելով՝ Սկանդիկի ճամբով կը մնենի:)

Ամեն երկուշարթի Առուինա, Կալաց և Խալբայիլ:

Ամեն Զորեքւարթի Պրէօն, Պրինտիզի, Պար, Անքօնա, Վանէցիա և Թրիէսթէ: Ամեն Հինգշարթի ու Վակիի յօնէսա:

Երկուշարթը անդամ մը Եշ օրեր Սամոն, Տրապդոնե Պաթում: Դիւրութիւն և հանգստութիւն կը տրուին ուղևորոց: Չափաւոր դին: Օրինաւոր գներով վաճառք կը ներանուի Եւրոպ, Իրկիրներու համար: Դիմել առ Պոլոսյ մասնածիւզն Պահճէ գարու թիւ 59

— 50 —

Թուն մ'ալ գիտեմ, որ տւելի ներսօք է, վազը աչքէ անցնելու պիտի երթամ:

Պէրաբա. — Այս տունը տւելի ազւոր է, պարտիզլին վրայ նայող պատշգամ ունի:

Թռիպ. — Զըլայ որ հոն ելլեռ.

Պլանչ. — Հըաման չե՞ս տար որ քիչ մը օդ առնելու համար իրիկունները հօն ենեմ:

Թռիպ. — Զգոյշ կեցիր, չելլեն զքեզ հոն աեւնեն, չեմ ուզեր որ պատուհանին առջև վառուած կանդեղ գնես:

Պէրորտ. — Կը կարծէք թէ ասկէ կը նայ մարդ ներս մանել:

Պլանչ. — Այդ ո՞րչափ զդուշութիւն, հայրին ինչ քանէ կը վախնաս:

Թռիպ. — Ինձի համար բան մը չկայ, մի նակ քեզի համար կը վախնամ, սիրելի աղիկս առ այժմ մնաս բարեաւ:

Թրանսուա. (Մէտուն) . — Թռիպուլէն է . . . ինչ, Թռիպուլէն աղջիկը ըլլայ

Թռիպ. — Հա, ողէկ միւտքս ինկաւ, եկեղեցի գացցած ատենդ ետեէդ մարդ մը ինկած ունի:

Պէրաբա. — Ամենեւին:

Թռիպ. — Եթէ ատանկ բան մը պատահի որչափ ձայն ունիք, պոռացէք:

— 47 —

Ջիկս, ընտանիքս, քաղաքս, կինս, մայլս, քոյշը, երջանկութիւնս, հարստութիւնս և տիշեղերքս գու ես, ա'հ, եթէ զքեզ կորսնցնեմ, բայց ինչ կըսեմ, մտածութեանն անգամչեմ կընարդիմանալ . . . երեսս չի հայի՞ս: չծիծաղի՞ս, անոյշ է քու ծիծաղդ, մօրդ ծիծաղին նոյն և նմանը, ան ալ քեզի ալէս գեղեցիկ էր, գու ալ անոր նման ծեռքդ շատ անգամ ճակտիդ կը տանիս սրբելու պէս, վասն զի սուրբ սրտի մը անբիծ ճակատ կը վայլէ: ինձի համար հրեշտակային բացով մը կը վայլիս, հսդիկ վայելագեզ մարմայդ թափանձելով քու հոգիդ կը տեսնէր, աչքերս գոյցեղած ատենդ ալ կը տեսնէմ զքեզ: Օրուան լոյնը որ քեզմէ կը ծաղի ինձի, երբեմն կուզեմ որ մուժ և թանձր խաւարի մը մէջ մնան աչքերս, որպէս զի աշխարհիս վրայ քեղմէ զատ ուրիշ արեւ չի տեսնեմ:

Պլանչ. — Ո՞ր էր թէ կարենայի զքեզ, երջանկացնել:

Թռիպ. — Ո՞վ զի՞ս, աւելի երջանկութիւն չկընար ըլլալ ինձ համար քանի որ զքեզ կը աեւնեմ: այսափը բաւական է սրտիս որ քու սիրով, կը մազի: Ինչ աղւոր սև մազեր ու-